

Nya årgångar invaderade plötsligt kustförsvaret.

Även med risk att bli ställd inför krigsrätt och levande arkebuserad avslöjar jag härmed en militär hemlighet, som varken öB eller försvarsministern har den blekaste aning om.

Saken är den att Kungl. Älvsborgs kustartilleriregemente, för korthetens skull kallat KA 4, i går två- eller tredubblade sin numerär. Vidare infördes en del betydelsefulla förändringar i övningsprogrammet: sålunda överlämnade man t. ex. viktiga delar av kanonexercisen till ungdomar under

värnpliktsåldern.

Ytterligare införskaffades ett avsevärt antal specialutbildad kvinnlig och mycket skön person], och slutligen kidnappade man Flottans musikkår som genast sattes i hårt arbete och knappt fick en ledig stund på hela dagen.

Senare meddelas dock att den gamla ordningen återföres redan i dag. Med anledning därav torde den antydda arkebuseringen uppskjutas. t. v.

Själv befann jag mig bland de så plötsligt nyinryckta - de flesta f. ö. kvinnor och barn och överåriga - vilka fick ett hjärtligt mottagande av press- och förbindelseofficieren, kaptan Sanden som berättade att det var Regimentets dag och att allt skulle gå i glädjen tecken. Den förut omtalade musikkåren, som tycktes trivas utmärkt i den nya omgivningen spelade en marsch så det låga himmelstaket lyfte sig och solen bröt fram. Överste Callerström höll ett kort tal och redogjorde för dagens övningar och därpå var det bara att sätta i gång. Vi började med eldexercis vid rörligt batteri och fortsatte med en intensiv gevärstrid. Den var till den grad

spännande att vi omedelbart efter var tvungna att ta paus för kaffedrickning allt under det musikdirektör Brocktorp lät sina vitmössade och blåkragade virtuoser spela den ena underbara melodin efter den andra. Kaffet var otroligt gott - inget surr inte - och det hembakade doppet smakade bättre än nektar och ambrosia. Lottorna stod till, tjänst och skötte serveringen perfekt. När frutåren var slut kände vi oss tillräckligt starka för en bekväm rundvandring kring de olika etablissementen, där vi stiftade närmare bekantskap med de till synes nästan förhistoriska vidunder som kallas 21 cm. kustförsvarspjäser. De är emellertid allt annat än förhistoriska utan tvärtom så moderna att inte ens Krupp på sin tid hade drömt om något liknande. Lyckligtvis slapp vi att lossa några skott: våra nerver tål inte alltför mycket. Vi hann också att undersöka motorcykelparen och båtarna, och de djärvaste av oss stack till sjöss och tittade på stadens silhuett från älvmyningen. Men inte nog med det: vi gjorde strandhugg på Älvsborgsön och erövrade fästningen som gav sig utan svärdsslag.

Krigaren är, som man vet, sin lön värd, och den kom strax i form av en charmant middag. Vi fick - landgångar -, skinka med grönsaksmajonnäs. tårta och kaffe så mycket vi orkade.

Självfallet blir man en aning loj och bekväm efter en sådan undfägnad, och vi bestämde oss för att överlåta resten av dagen och övningarna till det ordinarie manskapet. Vi konstaterade dock att elfte kompaniet vann båtrodde och att det andra var överlägset i dragkamp. Vi hann också se en film om vår verksamhet till fosterlandets försvar och slutligen delade överstinnan Callerström ut våra väl förtjänta priser i idrott. Själv fick jag inget. Men jag tog skadan igen då jag njöt av cabareten med dess lustigheter och till slut av dansen med de vackraste flickorna. Men då närmade sig måndagsmorgonen med hotfull fart, och jag och alla de andra nyinryckta gick i bivack, d. v. s. vi for hem och knöt oss. Men en fin dag hade det varit.

X.93.